

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-580236-p0001-1

DFG

640

1630, 4

R

15

Σωτὴρ Θεῷ Αγχιωμοθέτη!

LEGALIS SCIENTIAE CULTORES

officiorē salutat,

et

ad audientiam Orationis au-
spicalis, quam de Legalis Scientia dignitate &
præstantiâ, ante Prælectionem Tituli ff.
de JURISDICTIONE, præ-
missurus est,
amicè invitat:

FRANCISCUS ROMANUS D. Jun.

LIPSIAE

Exudebat GREGORIUS Rießch.

Anno 1630.

Digitized by srujanika@gmail.com

Section 9

16. EDITION. O MUSICOASITUS BE
S2 SISTEATIS SITMOL. NIS 23. IN LACU. ALES 23
A. LUTT. CINCIO. TIT. ELEGY. D. S. P. S. M. V.
-570. E. V. O. I. C. E. S. U. L. B.

三一八九一六

2020.06.20 11:00:00

•ΟΕΩΙ ΟΠΑΔ

650

Ui Jurisprudentiam , sive
Legalem Scientiam, τὴν ψυχὴν
τῆς πόλεως, h.e. Civitatis animā,
appellārunt, inq; eā fundamen-
tum libertatis ; fontem æquita-
tis ; Civium salutem atq; incolu-
mitatem ; vitam deniq; quietam posuerunt; næ
illi rem acu mihi tetigisse videntur. Sicut e-
nim corpus , animā carens , in momento ex-
pirat, & marcescit : Sic civitas, nullis anima-
ta legibus , statim extingvitur. Nec vel liber-
tati locus est, nisi ubi, ex Legalis Scientiæ præ-
scripto , benefactis honores & præmia : ma-
lefactis, ignominia & supplicia proponun-
tur ; studia bonorum excitantur, malorum
improbitas cohercetur : vel æquitati, nisi ho-
nestè vivitur, nemo læditur, suum cuiq; tri-
buitur ; vel saluti ac incolumenti cuiusvis, nisi
ubi domitæ habentur libidines, & ab alienis,
mentes, oculi, manus abstinentur. Quæ certè
universa Legalis Scientiæ beneficio accepta

A 2 sunt

6. 4.

sunt referenda. Hac enim sublatâ, nec domus
ulla, nec civitas, nec hominum inter se societas,
nec ipsa deniq; Universitas rerum consistere, ac
punctum temporis tueri se potest; adeò ut
L. I. Rhet. verissimum sit illud Philosophi: *ἐν τοῖς νόμοις*
ἔστιν σωτηρία τῆς πόλεως, in Legibus consistit salus
civitatis. Quam sententiam nostram, tum
Orator *Quintilianus*, tum rerum historica-
rum peritissimus *Livius*, suo comprobant cal-
culo; Ille quidem, quod multitudinem coa-
lescere, in unius populi corpus, nulla aliâ re,
quam Legibus posse, affirmat. Iste verò, quod
Legalem Scientiam, civilium controversia-
rum normam, omnium divinarum & hu-
manarum rerum Reginam facit. Et ne de
aliis Rebuspubl. in quibus potissimum ad
Leges & Jus Civile, ceu Cynosuram, suas con-
formârunt actiones, pluribus agam; *Roma-*
na saltem *Reipubl.* faciem, paulò altiori mentis
indagine contemplandam vobis sisto. Unde,
citra difficultatis sensum, conjecturâ quivis
assequi potest; Eandem ad tantum Majesta-
tis fastigium aspirare nequaquam potuisse,
sed in ipso adolescentiæ flore extinctam esse,
nisi

657

nisi Templum Justitiae, vel Jurisprudentiae
Romanæ, esset erectum. Ac licet in Romanâ
Republ. sine Lege certâ, sine Jure certo primi-
tus actum fuerit; & ad unum omnia, manu à
Regibus gubernarentur; Leges tamen Curi-
atæ à Romulo sanctæ fuerunt, quæ nihil ali-
ud sub suo quasi sinu fovebant, quam Regis,
ceu summi Magistratus, savissimam cū sub-
ditis harmoniam & conjunctionem. *Romu-*
lus enim beatissimo civis divisit ordine, fir-
missimo justissimoq; quenquā munivit præ-
sidio; discrevit ab inferioribus, superiores; la-
latisq; Legibus, quid utrisq; faciendum, præ-
scripsit. In *Romanâ Republ.*, temporis progres-
su, quam accurata habita fuerit Legū obser-
vatio, vel inde cuivis innotescit, quod LL. 12.
tabb. sanctæ fuerunt; quod Jus Civile, ex di-
sputatione & interpretatione inde ortū; quod
actiones inde compositæ; quod plebiscita;
quod SCta; quod Prætorum Edicta; quod
deniq; Principum placita, & Constitutiones
promulgatæ fuerunt; adeò ut harum ductu,
habita olim & appellata fuerit Respubl. Ro-
mana, *vindex Severitatis, Moderatrix officii,*

A 3 perfu-

per fugium exterarum gentium, asylum aliorum
injuriis oppressorum. Cùm verò ejusmodi S.S.
Constitutiones, ultra mille & quadringen-
tos ferè annos confusæ & hinc inde dispersæ
jacerent; *Divus Imperator Justinianus*, Lega-
lis Scientiæ instaurator admirandus, Magnifi-
corum ac illustrium virorum consilio & au-
xilio, easdem in ordinem ac luculentam con-
sonantiam, non sine multis vigiliis, rededit,
inutilibus, otiosis, ambiguis relectis, & quo-
ad ejus fieri potuit, rejectis. Sic nostra hac
tempestate, Status Romani Imperii, unà cum
Sacratissimo Imperatore, nil magis sibi curæ
cordiq; esse patiuntur, quām ut novis sub-
inde crescentibus difficultatibus tempestivè
obvictur, adeoq; occasio turbandi Rempubl.
salutarium Constitutionum sive Recessuum
Imperii Romani promulgatione, penitus
tollatur. Nostram quoq; sententiam con-
firmant Constitutiones in usum Electoratus
Saxonici latæ, à *Divo Augusto*, beatissimæ re-
cordationis, Electore Serenissimo, Justiciæ
Vindice acerrimo; Qui cùm prævideret Juris
in respondendo diversitatem, subditis esse
inuti-

PSY

inutilem ac nocivam ; nil prius, nil potius
duxit, quàm ut Juris æqualitate singuli ac
universi gauderent ac fruerentur. Nec tan-
tum æquissimum fuit judicatum à Pruden-
tissimis Reiq; publ. amantissimis viris, ut o-
mnia in Republ. secundum Leges, tanquam
Lydium lapidem, examinarentur, & expedi-
rentur negotia ; sed etiam ut eædem publicè
explicarentur & docerentur : Hinc in Ro-
mana Republ. teste Jcto Pomponio, Legum 12.
tabb. interpretandi Scientia, tanquam res
religiosissima , à Collegio Pontificum fuit
habita. In memoriam jam revocare híc no-
lo , quòd Juris Civilis Scientiam, plurimi
Summates Viri, præcipuæ dignitatis & erudi-
tionis, apud populum Romanum, sunt pro-
fessi. Illud saltem sicco pede haud præte-
rire possum, Nobilissimam Juris Scientiam,
jussu & authoritate Imperatorum publicè in
Lycéis tradi tandem cepisse ; Quo sanè facta
Imperatores Sacratissimi innuere haud dubiè
voluerunt, non tam militiæ curam, quàm
Justitiæ amorem ; non tam armorum tra-
stationem, quàm Juris Civilis docendi & ex-
pli-
can-

A 4

plicandi rationem ad se cum primis pertinere. Horum Imperatorum laudatissimorum exemplo, à Ducibus ac Electoribus Saxoniae, sapientissimo Consilio, longèq; optimis rationibus, vel in hac Lipsiensi Academiâ, constituti sunt, ut aliarum Facultatum; ita & Juris Civilis ac Canonici Professores ac Interpretes, non ut suas res agant, & sibi solùm vivant; sed ut omnem curam, laborem, studium, ac industriam, in communi Bono Juventutis, cuius operam sibi præstò futuram spondet ac pollicetur Res publica, unicè habeant defixam. Quæ sanè Professorum cura & labor, per multas annorum decades, haud infelici caruere successu. Horum quippe ~~χαιρετισμά~~, Deo sic benedicente, ultra geminam annorum centuriam, ex hac Academiâ, tanquam ex equo Trojano, prodierunt in universam ferè Europam, Consultores Juris & Candidatorum Legum Scientissimi; in consilio dando, felicissimi; in patrocinio fidelissimi; in iudicio, equissimi. In horum Professorum numerum, præeunte & Electorali autoritate & consensu Inclytæ Facultatis Juridicæ
unani-

62

ūnanimi, Dn. Parens meus dilectissimus,
Franciscus Romanus, dictæ jam Facultatis Ju-
ridicæ p. t. Ordinarius, anno æræ Christianæ
M. D. LXXXVIII. cooptatus est; Qui sanè
ab eo tempore (*absit jactantia dictis*) nulli An-
tecessorum in docendi dexteritate cessit; sed
quantum per publicas occupationes & Le-
gationes crebriores ipsi licuit, operam dedit
sedulò; quò publicè docendi munus sibi in-
junctum, eâ quâ par fuit fidelitate, non sine
studioræ Juventutis emolumento, ad præ-
sentem hunc usque temporis articulum, ad-
ministraretur. Quanvis verò nil magis in
votis, optatisq; habeat, quām ut Spartæ huic
Professoriæ, parili fervore & felicitate, uti
ante hac id præstitum, ad extremum usque
vitæ halitum, præesse posset; attamen cùm
id ipsum, temporis successu, *partim propter in-*
gravescentem etatem, corporis ac ingenii viri-
bus, parùm proficiam; *partim propter alios*
labores, quos ipse in hisce Ditionibus ultra
XL I. annos exantlavit, & adhuc exantlat,
notissimos, ei sit impossibile; ne ipsius Profes-
sio in totum quasi dormire, & conatus Stu-

A 5 dioso-

diosorum omnino negligi & posthaberi
viderentur ; ab Illusterrimo ac Celsissimo Ele-
ctore , præviâ Amplissimæ Facultatis Juri-
dicæ deliberatione, pro suo in me paterno
affectu, submissè petiit, ut mihi, nihil tale
tum cogitanti, vicariæ publicè docendi par-
tes demandarentur. Quum igitur, non sine
Divini Numinis favore, ex Mandato Serenissi-
mi ac Potentissimi Principis ac Domini, Domini
JOHANNIS GEORGII, Ducis Saxoniae, Ju-
liae, Cliviae, Et Montium, Sacri Romani Imperii
Archimarschalli Et Electoris, Landgraviu Thu-
ringiae, Marchionis Misniae, Burggravii Magde-
burgensis, Comitis de Marcâ, Et Ravenspurg,
Dynastæ in Ravenstein, Et c. Domini mei Cle-
mentissimi, ad me, licet indignum, hæc Vi-
caria publicè docendi provincia, non ita pri-
dem clementissimè devenerit ; meum sanè
omnino fuit, subjectissimo studio parere, &
laborem hunc & operam, lubenti animo, in
me recipere. Ego sanè, licet de meâ tenuita-
te, singulare quippiam aut excellens polli-
ceri nequeam : JEHOVA tamen omnipot-
tentis ope, in id totâ mente, omniq[ue] curâ
elabo-

clod

A

elaboratus sum, ut Spartam, quam natus sum,
 natà tò ðuwatò exornem, Deoque grata, ac Ju-
 ventuti utilia, ea quâ fieri potest brevitate, quâq;
 debeo fideli sedulitate, ac sedulâ fidelitate, faciam,
 omniaq; referam ad auditorum fructum & utilita-
 tem; Quam quidem, ut evidentem, ex prælectio-
 nibus meis capiant, id jubeat, velit, faxitq; Ille, quo
 non jubente, volente, faciente, Nullius est felix co-
 natus & utilis unquam. Ut verò Auditores, Legalis
 Scientiæ addicti, cognoscant, quid imposterum ipfis
 in primordio prælectionum mearum publicarum
 sit à me expectandum; sciant illi p. t. mihi autori-
 tate Amplissimæ Facultatis Juridicæ injunctum
 esse, ut ab explicatione materiæ, ex Jure Civili, de
 JURISDICTIONE, initium capereim. Quam sanè
 materiam non tam utilissimam; quâm summè diffi-
 cilem, brevi temporis intervallò, Methodo conveni-
 ente, & Dn. Auditoribus non ingratâ, BONO CUM
 DEO, explicatam dabo, ne aut illos suæ ipsorum in
 audiendo operæ pœniteat; aut mei me laboris in
 docendo pigeat; Avertat modò DEUS, Scholarum
 summus Præses, bellorum motus, & contagiorum peri-
 cula, à nostris alveolis Musicis; tum docendi, di-
 scendiisque commodam occasionem, imposterum
 quoq; per & propter Filium suum, principem pacis &
 vitæ, benignè nobis præstet. Quemadmodum au-
 tem Persæ ante sacrificium, de pietate; ante convi-
 vium, de temperantiâ; ante prælium, de fortitudine,
 verba

Verba faciebant ; ita Majores nostri, nunquam satis laudati, voluerunt, ut ab ejus materiæ encomio, quā quis publicâ voce traditurus esset, auspicaretur : ejusq; necessitatem cum utilitate conjunctam, Studiosæ Juventuti persvaderet. Quod ergo JEHOVA Opt. Max. faustum felixq; esse jubeat ; oratione quādā perbrevi, de Legalis Scientiæ Dignitate ac Præstantiâ præmissâ, munus meum aggrediar. Quicunque autem aures in audiendo benevolas mihi accommodare velint, in JCtorum ἀνθοαρτηρίῳ, ad proximum diem Jovis, horâ nonâ matutinâ, comparere poterunt, idq; ut faciant, imprimis Sacratissimæ Jurisprudentiæ addictos, officiosè invitatos & convocatos volo. Quod si quodq; Magnificus Dn. Rector, Quatuor Facultatum Decani, ut & omnium ordinum ac Dignitatum Viri Reverendi, Amplissimi, Excellentissimi, Clariſſimi, Humanissimiq;, Magnificâ ac honorificâ suâ præsentia, publicas hafce primitias nostrarum operarum dignari, & in gratiam Amplissimæ Facultatis Juridicæ ; meiq; honorem ; nec non ad excitanda discentium ingenia, oratiunculæ meæ interesse haud gravati fuerint, singulari me putabo affectum beneficio ; nec patiar, ut ullum tempus illucescat, quo tanti hujus in me favoris ac beneficii memoria ac fama moriatur. B. V.

P. P. die 19. Mens. VII br. Anni

M. DC. XXX.

ULB Halle
006 682 146

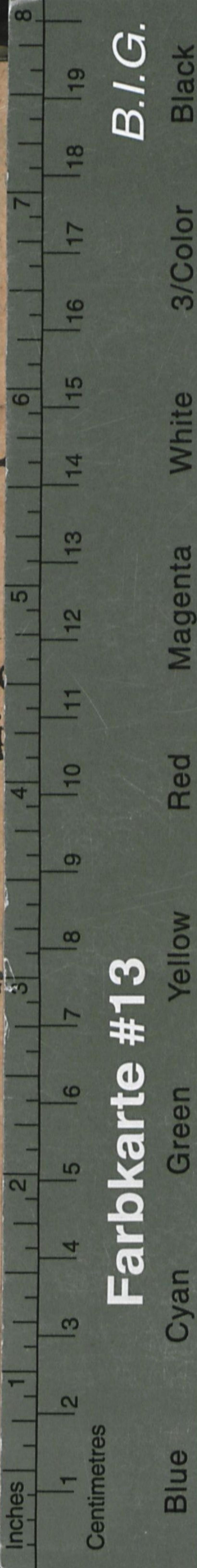
3

KD7

Farbkarte #13

μοθέτη!
IENTIAE
RES

ationis au-
tentia dignitate &
nem Titulif.
NE, præ-

ANUS D. Jun.

Rießsch.

1630, 4

640

15